

fører Forening i St. Petersburg til at udarbejde et Forslag herom. Dette er allerede sket, og Forslaget er bleven fremsat i Dumaen.

Fra et gammelt Blad. »New York Landbrugstidende«, der har eksisteret i 50 Aar og haft Abonnenter i alle de nordamerikanske Stater, optrykker i sin Jubilæumsudgave følgende Begivenhed fra Bladets første Leveaar:

Ude i det fjærne Vesten holdt Nybyggerne et Møde i et Bjælkehus i X for at tale om, hvorledes man bedst, billigst og mest praktisk kunde skabe sig et Hjem i de uryddede Skovegne. Diskussionen endte med, at Ordføreren foreslog denne Resolution: »Vi vedtager altsaa, at for en Nybygger i Skovegnene er det af større Værdi at have en Ko end en Kone«.

En harmfuld og forslidt Nybyggerhustru rejste sig og sagde, at hun i en Aarrække havde gravet, saaet og høstet saa godt som alene, fordi hendes Mand var svag, ved Siden heraf havde hun tilberedt Føden til Manden, fem Børn og — Koen, derfor mente hun, at hun havde mindst ligesaa stor Værdi som den.

Hertil svarede Ordstyreren venligt tilføjende, at man kunde ikke tage Hensyn til hendes Indlæg i Forhandlingen, da hun ikke hørte til de indbudte. »Desuden« — tilføjede han med fin Logik — »man kan finde Sympati hos en Kone, men man kan faa Penge for en Ko. Og Forsamlingen vil vist indrømme, at man kan hverken købe Mel, Sukker eller Kaffe for Sympati, men man kan købe det for Penge. Derfor foreslaar jeg, at vi vedtager Resolutionen«.

Hovedbestyrelsen for de samvirkende nordamerikanske Arbejderforeninger har ved en stor Kongres i Californien foreslaaet en Resolution, der udtaler Forsamlingens Tilfredshed med de fortrinlige Følger, det har haft for Staten, at den har indført Valgret for Kvinderne. Den vedtoges enstemmigt.

Den engelske Forfatter Israel Zangwill fortæller: Jeg har lært min treaarige Søn at svinge med et lille Flag og raabe »Valgret for Kvinder«, naar han ser en Demonstration. Da han en Dag hilste Suffragetterne paa denne Maade, spurgte jeg ham: Ved Du hvad Ordet Valgret betyder? — Nej, svarede han. — Ved Du da, hvad Ordet Kvinde betyder? — Nej, Fa'er!

Ved denne lille Begivenhed kom jeg i Tanker om, at Modstanden mod Kvindevalgret i Virkeligheden beror paa, at Folk som Regel hverken ved, hvad Valgretten betyder eller hvad Kvinderne betyder.

Hjælpekassevalget i Marts.

FOR nogle Dage siden læste jeg i et politisk Ungdomsblad en Klage over, at Foreningsmedlemmerne saa ofte, naar de søgte at hverve nye Medlemmer, fik det Svar: »Jeg har ingen Forstand paa Politik«. Jeg kom derved til at tænke paa, hvor ofte det Svar ogsaa har lydt til Kvindevalgretsforeningens Medlemmer under deres Agitation for den politiske Valgret. Og i og for sig kan det Svar fra Kvinderne

ikke forbavse én, naar man tænker paa, hvor de Generationer igennem — ja, lige til de sidste Aar — systematisk er bleven holdt borte fra alt, hvad der angik det offentlige Liv. Forstaelsen af og Interessen for en Sag kommer selvfølgelig først med Retten til Indflydelse paa den, og endnu har Kvinderne ingen Indflydelse paa det politiske Livs Udvikling i Danmark. —

Men selv om der sikkert endnu vil gaa mange Aar, før Flertallet af danske Kvinder med nogenlunde Sikkerhed kan udtale sig om Spørgsmaal angaaende Statens Pengeomsætning, Toldsatser o. lign. — forresten tvivler jeg om, at Flertallet af de mandlige Vælgere til Dato er naaet saa vidt, at de kan gøre det — saa er der ét Lovgivningsomraade, hvor Kvinderne straks vil kunne gøre Fyldest som Statsborgere, og det er i den sociale Lovgivning; om den kan ethvert klarttænkende og varmtførende Menneske danne sig en Mening.

Hjælpekasseloven af 4. Maj 1907 har allerede givet danske Kvinder Indflydelse paa én af de sociale Love, idet den har givet dem Valgret og Valgbarhed til Hjælpekassernes Bestyrelse. Saa selv om vi ikke har været med til at skabe den Lov, saa har vi dog en Del af Ansaret for, hvorledes den er kommen og fremtidig kommer

Kvinder som Nævninger.

UNDER Forhandlingerne i Folketinget om den ny Retsplejelov syntes der at herske Enighed om, at Loven burde affattes saaledes, at ogsaa Kvinder kan vælges til Nævninger.

Som bekendt var Norge den første europæiske Stat, der anvendte kvindelige Nævninger, og Redaktionen har derfor henvendt sig til en norsk Kvinde, der selv har været Medlem af adskillige Juryer, og bedt hende give en Skildring af den nævnte Institution.

Frk. Mørcks Fremstilling vil falde i to Dele: en historisk Udvikling,

der findes nedenfor, og en Skildring af Nævningeinstitutionens Virksomhed i Norge efter at Kvinderne har faaet Del i den. Den sidste vil fremkomme i næste Nr. af »Kvindevalgret«.

Folkevalgte Dommere.

I. Litt historisk av Fr. Mørck.

Alle de lande, hvor de demokratiske principper har gaaet sin seiersgang, har der været god jordbund for den folkelige tanke, som er juryens idé.

Juryinstitutionen er oprindelig utgaet fra England. Og i dette land er den paa det nøieste ind-

forlivet med folket og landets historie. Institutionen har der udviklet sig suksessivt og likesom av sig selv. Tiden for dens indførelse, eller rettere for dens opkomst, mener man at kunne sætte til det 12te aarhundrede. Under foreningen med Skotland, under Jakob den 1ste Stuart, indførtes ogsaa jurydomstole i Skotland, dog ikke under ganske de samme former. I Irland blev den naturligvis en kjendsgjerning, da landet i 1172 erobredes av den engelske konge, Henrik den anden. Og saa har englænderne bragt juryinstitutionen med sig overalt, hvor de har koloniseret, saaledes at baade Canada